

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕνΕπιΔραση

Ιανουάριος 2013, Τεύχος 10

Διμηνιαία Διαδικτυακή Εφημερίδα του Γραφείου Διασύνδεσης του ΤΕΙ Καβάλας

Χαιρετισμός Υπεύθυνου Πράξης

Την πρωτοπορία του ΤΕΙ Καβάλας να προταθούν και να εκλεγούν επιφανείς Έλληνες και ξένοι καθηγητές στο Συμβούλιο Διοίκησης του Ιδρύματος ακολούθησαν, τελικά, πολλά Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα, επιβεβαιώνοντας με τον καλύτερο τρόπο

την ορθότητα της σκέψης του παλιού και νέου προέδρου του ΤΕΙ Καβάλας Αθανάσιου Μητρόπουλου.

Συνολικά 110 περίπου Έλληνες πανεπιστημιακοί από σπουδαία ΑΕΙ της Αμερικής, της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Δανίας, της Αιγύπτου κλπ. έχουν εκλεγεί στα Συμβούλια Διοίκησης, όπως ορίζει ο νόμος-πλαίσιο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, με σκοπό να συμβάλουν στην αναμόρφωση των ελληνικών

ΤΕΙ και Πανεπιστημίων. Ο λόγος: Τα ελληνικά ΑΕΙ (ΤΕΙ και Πανεπιστήμια) χρειάζονται άμεσα, στο σημείο που βρίσκονται αυτή τη στιγμή, συμμαχίες και διεθνείς συνεργασίες. Έτσι «στελεχώθηκαν» πολλά Συμβούλια Διοίκησης από επιφανείς Έλληνες επιστήμονες του Χάρβαρντ, του MIT, του Κέμπριτζ, του Πρίνστον, του Michigan, του Illinois, του Texas A&M, του Γέιλ, του Brown, του Imperial College, του UCLA, του Berkeley, του CERN κλπ.

Ζητούμενο, μέσα από αυτή τη διαδικασία, σε ό,τι αφορά το δικό μας Εκπαιδευτικό

Ίδρυμα, είναι η σύνδεσή του με την κοινωνία, η ενίσχυση της εξωστρέφειάς του, η δημιουργία προϋποθέσεων για την αύξηση των πόρων του μέσω της έρευνας και της λειτουργίας Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών (και, ίσως, στο μέλλον και Διδακτορικών Ερευνητικών Προγραμμάτων), όπως, επίσης, η προσπάθεια διαρκούς ανάπτυξης και εξέλιξής του.

Πρόεδρος του Συμβουλίου Διοίκησης του ΤΕΙ Καβάλας εξελέγη πρόσφατα ο καθηγητής του πανεπιστημίου του Michigan Νικόλαος Κατωπόδης, αναλυτική συνέντευξη του οποίου μπορείτε να διαβάσετε στις επόμενες σελίδες.

Πιστεύω, ότι με την αρωγή τόσο του Νικολάου Κατωπόδη, όσο και με τις άοκνες προσπάθειες του επανεκλεγέντος προέδρου μας Αθανάσιου Μητρόπουλου, το ΤΕΙ Καβάλας θα επιτύχει να πάρει τη θέση που πραγματικά του αξίζει στο ελληνικό Τριτοβάθμιο Εκπαιδευτικό στερέωμα.

Εύχομαι σε όλους μια καλή, ακαδημαϊκή χρονιά.

Δημήτριος Εμμανουλούδης
Αντιπρόεδρος, Υπεύθυνος Πράξης
Γραφείου Διασύνδεσης ΤΕΙ Καβάλας

**Εμμανουλούδης
Δημήτριος,**
Υπεύθυνος
Πράξης
Γραφείου
Διασύνδεσης,
Αντιπρόεδρος
ΤΕΙ Καβάλας

ΕνΕπιΔραση

Ιανουάριος 2013, Τεύχος 10

22 Μέτρα για το ΤΕΙ Καβάλας

Αθανάσιος Μητρόπουλος,
παλιός και νέος Πρόεδρος
του ΤΕΙ Καβάλας

Α. Παραγωγή Διοικητικού Έργου

1. Προχωράμε με τη βοήθεια και την εμπειρία του νέου Συμβουλίου

ΤΕΙ στη σύνταξη ενός μοντέρνου οργανισμού και εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του Ιδρύματος που να εγγυάται ένα φιλικό και δημιουργικό περιβάλλον με εργασιακή ασφάλεια και ηρεμία έναντι των εξωγενών παραγόντων και αρρυθμιών που επικρατούν σήμερα στην κοινωνία και την οικονομία.

2. Προτείνουμε τη θεσμοθέτηση του Προπρύτανη και του Γενικού Διευθυντή Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Σύγκλητο, καθώς και τη συμμετοχή, εκτός των άλλων, και των Κοσμητόρων Δια Βίου Μάθησης και Έρευνας σε αυτή.
3. Εισηγούμεθα την αναβίωση του Πρυτανικού Συμβουλίου.
4. Προγραμματίζουμε τη δημιουργία 50 θέσεων Εντεταλμένων Λεκτόρων και Επίκουρων Καθηγητών, σύμφωνα με τις ανάγκες των Τμημάτων.
5. Στηρίζουμε τους συναδέλφους μας που πλήττονται από τις οριζόντιες περικοπές και πολιτικές, καταδεικνύοντας τον άδικο χαρακτήρα των μέτρων αυτών.

Β. Υποδομές και Ακαδημαϊκή Ανάπτυξη

1. Ολοκληρώνουμε το τρέχον εξοπλιστικό πρόγραμμα των 10.000.000 €

2. Προχωράμε στην ανάπτυξη ενός ισχυρού Υπολογιστικού Κέντρου τύπου GRID με τεχνολογία CERN, για το οποίο έχουμε ήδη πετύχει την έγκριση χρηματοδότησής του με 1.000.000 €.
3. Σχεδιάζουμε με την Περιφέρεια τη δημιουργία στο ΤΕΙ Καβάλας ενός γιγαντιαίου εργαστηρίου εμβιομηχανικής (bioengineering) σε συνεργασία με την Ιατρική Σχολή του ΔΠΘ, ύψους 15.000.000 €.
4. Έχουμε εξασφαλίσει 150.000 € για την ψηφιακή αναβάθμιση του επιστημονικού μας περιοδικού **J.Eng.Tech.Rev** το οποίο μάλιστα περιλαμβάνεται και στη διεθνούς φήμης βάση SCOPUS.
5. Μεταφέρουμε το ΠΔΕ από την Αθήνα στην Περιφέρεια, έτσι ώστε να το απαλλάξουμε από άσκοπους ανταγωνισμούς γραφειοκρατίας.
6. Ενισχύουμε την καινοτομία και την παραγωγή ολοκληρωμένων καινοτομικών προϊόντων με το νέο πρόγραμμα **Ideas to Life** το οποίο εγκρίναμε προσφάτως.
7. Προσθέτουμε στα Τμήματα της ΣΤΕΦ πέραν των κλασσικών γνωστικών τους αντικειμένων και θέματα εμβιομηχανικής, νανοτεχνολογίας, νέων υλικών και αλληλεπίδρασης ανθρώπου-μηχανής, ώστε να καταστούν μοναδικά τόσο στην Ελλάδα, όσο και ευρύτερα.
8. Συντονίζουμε τη λειτουργία των ΠΜΣ σε επίπεδο Ιδρύματος.
9. Επεξεργαζόμαστε τη δημιουργία του πρώτου Ελληνικού Ανοιχτού Τεχνολογικού Πανεπιστημίου με τη μέθοδο Blended Learning.

Γ. Το σχέδιο «Αθηνά»

1. Θεωρούμε ότι τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είναι μοχλός ανάπτυξης που οι συγκυρίες επιβάλλουν να αξιοποιήσει περαιτέρω η Πολιτεία, ενώ το σχέδιο «Αθηνά» συνιστά μηχανισμό συρρίκνωσης,

- ο οποίος δεν συμβάλλει πουθενά στην εθνική οικονομία, την περιστολή των δαπανών και την προσπάθεια που γίνεται σήμερα στην Πατρίδα μας.
2. Υποστηρίζουμε ότι η διαπιστευμένη ή μη λειτουργία των Τμημάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης (accreditation) αποτελεί παγκοσμίως αντικείμενο αυστηρών διαδικασιών που θεραπεύει η κατά τόπους Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας και όχι προϊόν ανώριμων μελετών, όπως αυτές που παραγγέλνει επ' αμοιβή το Υπουργείο Παιδείας, όπως π.χ. η έκθεση του ΟΟΣΑ Education Policy Advice for Greece (2011), στην οποία από ελληνικής πλευράς συμμετείχαν μελετητές χωρίς καμία απολύτως εμπειρία σε θέματα διοίκησης, χωροθέτησης και λειτουργίας των ΑΕΙ και από ξένης πλευράς μελετητές άσχετοι με το ελληνικό σύστημα.
 3. Το ΤΕΙ Καβάλας δεν πρόκειται να δεχθεί καμία απόφαση συρρίκνωσής του που δεν θα είναι προϊόν τεκμηριωμένης αξιολόγησης και προπαντός αυτοψίας από τον αρμόδιο για τούτο φορέα, θα προσβάλλει δε τις αποφάσεις αυτές ασκώντας παν ένδικο μέσον ενώπιον των Δικαστηρίων.

Δ. Φοιτητική Μέριμνα

1. Έχουμε πετύχει την αύξηση του κονδυλίου σίτισης κατά 400.000 €, ούτως ώστε, από το 2013 να διευρύνουμε τον αριθμό των δικαιούχων.
2. Έχουμε εγκρίνει δαπάνη ύψους 30.000 € για την ενοικίαση λεωφορείου και τη μεταφορά των φοιτητών μας από και προς το ΤΕΙ.
3. Προχωράμε στη συντήρηση των φοιτητικών εστιών μέσω του ΠΔΕ.
4. Εξετάζουμε των επαναλειτουργία των ομάδων Θεάτρου, Μουσικής

και Ζωγραφικής που διέκοψαν τη λειτουργία τους λόγω γραφειοκρατικής αδυναμίας πληρωμής των αντίστοιχων δασκάλων-εκπαιδευτών, καθώς και ενίσχυσης των αθλητικών δραστηριοτήτων με απόσπαση προπονητών από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

5. Εξετάζουμε με το Δήμο Καβάλας τη δυνατότητα επαύξησης των προσφερομένων κλινών.

Έχουμε τη γνώση αλλά προπαντός έχουμε τη θέληση να εργασθούμε γι' αυτά που αξίζει το Ίδρυμά μας και οι άνθρωποι που λειτουργούν σε αυτό.

Σημ.: Με αυτές τις προτάσεις ο Αθανάσιος Μητρόπουλος (επαν)εξελέγη πρόεδρος του ΤΕΙ Καβάλας με ποσοστό 93%! Η ηλεκτρονική μας εφημερίδα «ΕνΕπιΔραση» εύχεται στο νέο μας πρόεδρο μια γόνιμη θητεία, τόσο για την επιτυχή πορεία και το μέλλον του ΤΕΙ Καβάλας, ως Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, όσο και για την αμφίδρομη σχέση που έχει αναπτύξει και προσπαθεί να εξελίξει το Ίδρυμα αυτό με την Καβάλα, τη Δράμα αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

(ΝΙΚ)

Impressum: «ΕνΕπιΔραση» (Ενημέρωση, Επικοινωνία & Δράση), Διαδικτυακή Εφημερίδα του Γραφείου Διασύνδεσης του ΤΕΙ Καβάλας. **Εκδότης:** Καθηγητής Δημήτρης Εμμανουλούδης, Αντιπρόεδρος. **Σύνταξη-επιμέλεια ύλης:** Νίκος Κιούρτης Μ.Α., (ΝiK), Προϊστάμενος Τμήματος Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων. **Συνεργασίες:** Σε αυτό το τεύχος: ... **Δημιουργικό:** Νίκος Κιούρτης **Διεύθυνση και τηλέφωνα επικοινωνίας:** Διαδικτυακή Εφημερίδα «ΕνΕπιΔραση», Γραφείο Διασύνδεσης ΤΕΙ Καβάλας, Αγ. Λουκάς, Τ.Κ. 65404, τηλ. 2510-462290, 2510-462204, mail: kiourtis@teikav.edu.gr, pr@teikav.edu.gr, interel@teikav.edu.gr, demmano@teikav.edu.gr.

Κείμενα και φωτογραφίες που αποστέλλονται για δημοσίευση, δεν επιστρέφονται. Η εφημερίδα διατηρεί το δικαίωμα περικοπής των προς δημοσίευση αποσταλέντων κειμένων. Φιλοξενούμενα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη γνώμη του εκδότη και της σύνταξης. Η Διαδικτυακή Εφημερίδα «ΕνΕπιΔραση» διανέμεται σε όλα τα e-mail της Ακαδημαϊκής Κοινότητας του ΤΕΙ Καβάλας, αποστέλλεται στον ημερήσιο και εβδομαδιαίο Τύπο της ευρύτερης περιοχής, στα Γραφεία Διασύνδεσης ΤΕΙ και Πανεπιστημίων, στα παλαιά και νέα μέλη του ΓΔ και βρίσκεται αναρτημένη στην κεντρική ιστοσελίδα του ΤΕΙ σε μορφή pdf για όσους ενδιαφέρονται είτε να την «κατεβάσουν» είτε να την προτείνουν σε τρίτους.

ΝΕΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΙ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Τη Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2012 σε μια σεμνή τελετή, το Υπουργείο Παιδείας, στο πλαίσιο της δράσης «Αριστεία στην Ανώτατη Εκπαίδευση», βράβευσε με το «βραβείο επιστημονικής και ακαδημαϊκής αριστείας» τους επιστήμονες και ερευνητές των οποίων οι εργασίες αναγνωρίστηκαν και προβλήθηκαν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Η δράση αφορούσε σ' όλο το επιστημονικό φάσμα αποτελούμενο από:

1. Τις ανθρωπιστικές επιστήμες, 2. Τις Βιοεπιστήμες, 3. Την Ενέργεια και το περιβάλλον, 4. Τις Επιστήμες Μηχανικού, 5. Τις Κοινωνικές επιστήμες, 5. Τα Μαθηματικά και τις επιστήμες πληροφορίας, 6. Τις Φυσικές επιστήμες.

Απ' το ΤΕΙ της Καβάλας βραβεύτηκαν οι κ.κ. Πογαρίδης Δημήτριος Καθηγητής του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής, Καρπάθιος Γαβριήλ και Παντελής Άγγελος – Κωνσταντίνος Μηχανικοί Βιομηχανικής Πληροφορικής για την εργασία τους «Ρομποτικό Όχημα ΑΝεύρεσης Επιζώντων (R.OX.AN.E)».

Μετά από κάθε κρίση έρχεται η ανάπτυξη !

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου Michigan και πρόεδρος του Συμβουλίου του ΤΕΙ Καβάλας Νικόλαος Κατωπόδης πιστεύει πως η οικονομική κρίση που βιώνει αυτή τη στιγμή η χώρα είναι περαστική, συμβουλεύει να επενδύσουμε ακόμη περισσότερο στην Εκπαίδευση και την Έρευνα, επειδή μετά από κάθε κρίση έρχεται η ανάπτυξη και προτείνει δοκιμασμένους τρόπους οικονομικής επιβίωσης των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στην Ελλάδα. Στη συνέχεια, αναλύει νέες διαδικτυακές εκπαιδευτικές πρακτικές και αναρωτιέται για το ρόλο των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε ένα μέλλον που έχει ήδη αρχίσει. Ο διακεκριμένος Ελληνοαμερικανός καθηγητής πιστεύει, επίσης, ακράδαντα στη στόφα των Ελλήνων, οι οποίοι έζησαν στο παρελθόν πολύ χειρότερες καταστάσεις και τις ξεπέρασαν επιτυχώς.

Συνέντευξη στον Νίκο Κιούρτη*

Όπως είπατε κάποτε, το ΤΕΙ Καβάλας αποτελεί φάρο εκπαίδευσης και, μεταξύ άλλων, και σημαντικό τοπικό εργοδότη στη Βόρεια Ελλάδα. Πώς μπορεί, όμως,

αυτό το Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο να εξασφαλίσει τη λειτουργία του μετά τις δραστικές περικοπές των οικονομικών του πόρων από την πολιτεία; Γνωρίζετε εσείς κάποιες πηγές εσόδων που μπορούν να δώσουν ανάσες στο εκπαιδευτικό και ερευνητικό του έργο;

Μια πηγή πρόσθετων οικονομικών πόρων είναι τα ερευνητικά προγράμματα. Το Ίδρυμα αναγκάζεται, όμως, να προσλάβει ερευνητικό προσωπικό γι' αυτά κι έτσι ξοδεύει πολλά χρήματα σε μισθούς. Λύση μπορούν να δώσουν τα διδακτορικά, εάν και εφ' όσον δοθεί στα ΤΕΙ η άδεια από την πολιτεία. Ο διδακτορικός φοιτητής-ερευνητής δεν θεωρείται υπάλληλος και δεν πληρώνεται με πλήρη μισθό. Εάν σήμερα το ΤΕΙ Καβάλας μπορούσε να προσλάβει διδακτορικούς φοιτητές σε ερευνητικά προγράμματα θα είχε μεγάλη εξοικονόμηση πόρων. Οι διδακτορικοί φοιτητές μένουν σε ένα πρόγραμμα 3-4 χρόνια, αντιλαμβάνονται την εργασία τους ως επένδυση στην προσωπική τους σταδιοδρομία, εργάζονται με ενθουσιασμό και χαμηλές αμοιβές, έτσι ώστε να μπορέσουν αργότερα, με τις δεξιότητες που θα έχουν αποκτήσει, να βρουν εργασία σε αναβαθμισμένη κλίμακα. Πρόκειται για μια επένδυση στο μέλλον κι αυτό το γνωρίζουν όλοι. Μέσα από ένα σύστημα σαν κι αυτό, όμως, θα μπορούσε ένα Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο, όπως το ΤΕΙ Καβάλας, να προσελκύσει ερευνητές και να προσφέρει σημαντική έρευνα. Από τα κονδύλια της έρευνας στο πανεπιστήμιο του Michigan, από όπου προέρχομαι, παρακρατείται ένα ποσοστό 54%. Αυτά τα χρήματα κατευθύνονται σε εξοπλισμούς, αγορές οργάνων, υποστήριξη διοικητικού προσωπικού κλπ. δημιουργώντας ανάπτυξη.

Μια άλλη πηγή οικονομικών πόρων είναι η υλοποίηση Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών. Σε αυτό το σημείο το ΤΕΙ Καβάλας βρίσκεται σε καλό δρόμο. Όσο αυξάνεται η φήμη ενός Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, τόσο περισσότεροι μεταπτυχιακοί φοιτητές το προτιμούν. Θα το αντιληφθείτε σε λίγα χρόνια, όταν για ένα Τμήμα 30 ατόμων κάνουν αίτηση 500!

Αυτό που δεν γίνεται ακόμη στην Ελλάδα είναι η χρηματοδότηση των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων από τη βιομηχανία.

Οι τοπικές βιομηχανίες, όσες απέμειναν, παλεύουν αυτή τη στιγμή για την επιβίωσή τους...

Σύμφωνοι, μη φαντάζεστε, όμως, τεράστιες βιομηχανικές μονάδες. Μπορεί να είναι και μια βιοτεχνία. Οι επιχειρηματίες πρέπει να κατανοήσουν, ότι η εν μέρει χρηματοδότηση ενός ερευνητικού προγράμματος είναι ο πλέον αποδοτικός τρόπος για την επίλυση των τεχνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Να κατανοήσουν, ότι τους συμφέρει να αναθέσουν στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο την εύρεση μιας βιώσιμης λύσης σε κάποιο τους πρόβλημα, από το να στήσουν οι ίδιοι ένα «ερευνητικό» κέντρο στο χώρο του εργοστασίου τους. Μια τέτοιου είδους συνεργασία χρηματοδότησης δεν αποτελεί αγαθοεργία αλλά κέρδος, τόσο για την έρευνα και την εκπαίδευση, όσο και για την παραγωγή. Το αποτέλεσμα, δε, είναι πολυτιμότερο από το όποιο οικονομικό κόστος. Τα Τμήματα του ΤΕΙ Καβάλας αντιστοιχούν όλα σε κάποιο βιομηχανικό κλάδο. Για την «Οινολογία» π.χ. υπάρχουν στην περιοχή της Δράμας πέντε, έξι οينوπαραγωγοί τους οποίους εγώ θεωρώ βιομηχανία. Και μη φανταστείτε ότι μιλάμε για μεγάλα ποσά. Ακόμη και μικρές χρηματοδοτήσεις ενός διδακτορικού φοιτητή θα μπορούσαν να ανταποδώσουν αξίες πολύ μεγαλύτερες της οικονομικής συμμετοχής τους.

Ένα παράδειγμα: α) Στην πολιτεία τη δική μας στην Αμερική υπάρχει μια βιομηχανία

επίπλων γραφείου. Συζητούσαμε λοιπόν, τι να προσφέρουμε εμείς, ως πανεπιστήμιο, σε αυτή τη βιομηχανία. Υπήρχαν κάτι καρέκλες που, λόγω σχεδιασμού, δεν κρατούσαν μεγάλα βάρη, έτσι οι μηχανικοί μας τοποθέτησαν ειδικά μέταλλα με στόχο την αύξηση της αντίστασης και παρόλο που η καρέκλα συνεχίζει να φαίνεται λεπτεπίλεπτη, αντέχει, πλέον, βάρη 200 κιλών. β) Τα ντουλάπια της κουζίνας αυτής της εταιρίας έκαναν θόρυβο όταν έκλειναν. Ανέλαβαν οι μηχανολόγοι μας να φτιάξουν έναν αθόρυβο μηχανισμό. Η έρευνα αυτή έγινε, μάλιστα, από προπτυχιακούς φοιτητές. Ξέρετε τι κέρδος είχε η εταιρία από τα αθόρυβα ντουλάπια;

Στην περιοχή τη δική μας οι μαρμαράδες θα ήθελαν ένα μηχάνημα ακτίνων X με τη βοήθεια του οποίου θα γνώριζαν εκ των προτέρων, αν η εξόρυξη σε συγκεκριμένο σημείο αξίζει τον κόπο ή όχι. Έτσι θα αποφεύγαμε και τις άσκοπες εξορύξεις, με τα γνωστά αρνητικά αποτελέσματα για το περιβάλλον.

Αυτός ο μαρμαράς που αναφέρετε, είναι για μένα βιομηχανία.

Δυστυχώς, είτε δεν υπάρχουν τα χρήματα για να δοθούν στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο, είτε οι επιχειρήσεις δεν έχουν πεισθεί, ότι μπορεί να υπάρξει μια τέτοιου είδους συνεργασία.

Πρέπει να πεισθούν ότι θα κερδίσουν από αυτή τη συνεργασία. Στα αγγλικά υπάρχει η φράση «brakethrough» που σηματοδοτεί την αλλαγή μιας δεδομένης κατάστασης...

Μια άλλη δυνατότητα χρηματοδότησης είναι στην Αμερική αυτή που επιτρέπει στους καθηγητές να δημιουργήσουν δικές τους εταιρίες, “start up companies”. Το πανεπιστήμιο χρηματοδοτεί σε μεγάλο ποσοστό μια μικρή εταιρία την οποία δημιουργεί ένας καθηγητής του. Έτσι τα αποτελέσματα ή το προϊόν μιας έρευνας που έγινε με επιτυχία μέσα στο πανεπιστήμιο μπορεί να διατεθεί στην αγορά. Με βάση αυτή τη δυνατότητα δημιουργήθηκε στην Καλιφόρνια η γνωστή Silicon Valley με συμμετοχή του

πανεπιστημίου Stanford, πρωτοπόρο στη δημιουργία εταιριών (από δικούς του καθηγητές) στον τομέα των microchips. Και συνεχίζει, επειδή τα σχετικά προϊόντα μπορούν να διατεθούν άμεσα παγκοσμίως. Η πληροφορική έχει αυτό το πλεονέκτημα. Διεισδύει πολύ εύκολα στην αγορά. Τα λεγόμενα apps στο Iphone έχουν πλέον φτάσει τις 160.000 αν δεν κάνω λάθος. Είναι εξωφρενικό. Προχθές διάβαζα για ένα παιδάκι 14 ετών, το οποίο δημιούργησε ένα ανάλογο πρόγραμμα και μέχρι στιγμής έχει έσοδα 800 εκατομμυρίων δολαρίων!

Πολλοί φοιτητές του ΤΕΙ Καβάλας έχουν απίστευτες ικανότητες στην πληροφορική. Το γεγονός αυτό αποτυπώνεται και στα Φεστιβάλ Πληροφορικής που οργανώνονται κάθε χρόνο από το Τμήμα Βιομηχανικής Πληροφορικής. Παιδιά του Τμήματος αυτού αλλά και φοιτητές από όλη την Ελλάδα, παρουσιάζουν τις πτυχιακές ή άλλες εργασίες τους στον τομέα της πληροφορικής.

Φέτος π.χ. μεγάλο ενδιαφέρον παρουσίασε μια άρπα και μια κιθάρα δίχως χορδές!

Εμπορευματοποιήθηκε;

Δεν νομίζω. Στην Ελλάδα δεν γίνονται αυτά τα πράγματα με τέτοια ταχύτητα.

Επίσης, μεγάλη επιτυχία είχε, ένα ερπυστριοφόρο όχημα, το ROXANE, εφοδιασμένο με μικρόφωνο, κάμερα, νερό κλπ., το οποίο αναζητά καταπλακωμένους επιζώντες μετά από σεισμό. Η πτυχιακή αυτή βραβεύθηκε μάλιστα και πανελληνίως.

Ακριβώς σε τέτοια πράγματα αναφέρομαι. Πολλά από αυτά, όχι όλα, θα μπορούσαν να εμπορευματοποιηθούν και να χρησιμεύσουν στον άνθρωπο.

Υπάρχει και μια άλλη δυνατότητα, ο κος Μητρόπουλος (σ.σ. παλιός και νέος πρόεδρος του ΤΕΙ Καβάλας) ετοιμάζει μια πρόταση για ένα Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο από απόσταση. Αυτό θα αύξανε απεριόριστα τις δυνατότητες των πόρων του Ιδρύματος. Αν το κάνει κανείς σωστά, έχει μεγάλες δυνατότητες.

Επίσης, δεν ξέρω αν γνωρίζετε το «Coursera». Το πανεπιστήμιο Michigan μαζί με το πανεπιστήμιο Stanford και ορισμένα άλλα πανεπιστήμια δημιούργησαν μια μη κερδοσκοπική εταιρία, ένα consortium, που ονομάστηκε «Coursera» και αφορά μαθήματα από το διαδίκτυο. Πιλοτικά δίδαξε μια καθηγήτρια ένα μάθημα πληροφορικής σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Στην κανονική της τάξη είχε συνήθως 25 με 35 άτομα, στο διαδίκτυο είχε χιλιάδες ακροατές, μιλάμε για εξωφρενικά νούμερα. Χίλιες φορές επάνω από ότι στο πανεπιστήμιο! Υπάρχει δίψα σε όλο τον κόσμο, Κίνα, Ινδία, μιλάμε για χώρες με τεράστιους πληθυσμούς που έχουν ανάγκη από τεχνική γνώση σε υψηλό επίπεδο. Τα μαθήματα του διαδικτύου είναι φτιαγμένα με ιδιαίτερο τρόπο. Αυτό είναι πρόκληση για το δικό μας πανεπιστήμιο (σ.σ. του Michigan), το οποίο δίνει και bonus σε καθηγητές για τη δημιουργία δικτυακών μαθημάτων. Όσοι έχουν τη διάθεση να

καθίσουν το βράδυ και να τα ετοιμάσουν
αντί να βλέπουν τηλεόραση...

Κάτι ανάλογο δεν υπάρχει και στο MIT?

Ναι, το MIT έχει το δικό του consortium και είναι ανταγωνιστές μας. Το δικό μας δικτυακό σύστημα προβλέπει, επίσης, τρόπους δημοσιότητας και βιβλιογραφίας αποκλειστικά στο διαδίκτυο, αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή. Επίσης, προσφέρουμε τη δυνατότητα hyperlink, την «υπερπήδηση» από το ένα βιβλίο στο άλλο, όταν υπάρχει ανάγκη κατανόησης συγκεκριμένων εννοιών. Το σύστημα με τα hyperlinks είναι επανάσταση. Διαβάζεις π.χ. ένα βιβλίο μηχανικής και δεν καταλαβαίνεις ένα ολοκλήρωμα στα μαθηματικά. Πας τον κέρσορα στο ολοκλήρωμα, πατάς το ποντίκι και το hyperlink σε μεταφέρει σε ένα άλλο βιβλίο, όπου μπορείς να κατανοήσεις πρώτα το ολοκλήρωμα πριν επιστρέψεις πάλι στο κεντρικό ανάγνωσμα! Ο φοιτητής δεν χρειάζεται να μάθει, πλέον, τα πράγματα με τη σειρά, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα, μπορεί να μαθαίνει συγκεκριμένες γνώσεις όποτε τις χρειάζεται, με όποια σειρά τις χρειαστεί.

Τα παιδιά, σήμερα, μαθαίνουν διαφορετικά. Δεν μπορείς να τα βάλεις στην τάξη και να αρχίσεις να διδάσκεις από το Α. Το παιδί θέλει να πάει στο Ω σε χρόνο μηδέν. Θέλει να κατανοήσει ένα αντικείμενο του ενδιαφέροντός του που το ενθουσιάζει χωρίς να σπαταλήσει χρόνο μαθαίνοντας τα προκαταρκτικά, τα οποία, ενδεχομένως, να μη χρειάζεται. Εδώ θα φανεί κάπως περίεργο, πως μπορεί κάποιος να πάρει μαθήματα του τελευταίου έτους, χωρίς να έχει διδαχθεί τα βασικά; Η αντίληψη αυτή αλλάζει τώρα στην Αμερική, η έκφραση λέγεται

throw away the manual, πέτα το εγχειρίδιο! Αυτός ο τρόπος μάθησης μπορεί να δημιουργήσει επανάσταση στην εκπαίδευση.

Να σας πω και το τελευταίο. Όπως όλα τα αμερικάνικα πανεπιστήμια, ένα μεγάλο ποσοστό του προϋπολογισμού τους, 30-40%, το παίρνουν από δωρεές. Το Harvard, μάλιστα, ξεπερνάει και το 50%!

Με ποιο στόχο γίνονται αυτές οι δωρεές;

Για την ανάπτυξη της εκπαίδευσης. Βέβαια, εν καιρώ οικονομικής κρίσης είναι λίγο δύσκολα για δωρεές, θα μου πείτε, αλλά στην Αμερική εν καιρώ πρόσφατης οικονομικής κρίσης, οι δωρεές δεν μειώθηκαν καθόλου. Έγκειται, λοιπόν, στο Ίδρυμα να δημιουργήσει μια κουλτούρα αρχίζοντας από την τοπική κοινωνία, προβάλλοντας το παραχθέν έργο. Ο δωρητής δεν δίνει τυχαία τα χρήματά του, πρέπει να πεισθεί, ότι η συνεισφορά του είναι σημαντική, ότι υπηρετεί, μέσω αυτής, το κοινό καλό. Μόνο έτσι αποφασίζει να δώσει κάποιος χρήματα στο πανεπιστήμιο. Οι άνθρωποι γνωρίζουν, ότι το πανεπιστήμιο θα υπάρχει για πολλά χρόνια ακόμη, αφότου οι ίδιοι δεν θα βρίσκονται στη ζωή. Η ζωή είναι πολύ σύντομη γι' αυτό και όλοι μας αποζητούμε ένα κομμάτι αιωνιότητας. Έτσι πολλοί άνθρωποι προθυμοποιούνται να κάνουν μια δωρεά για καλό σκοπό. Ακούγεται ψυχρό, αλλά εμείς «πουλάμε» ακόμη και πλάκες διαδρόμων, γράφουμε δηλ. τα ονόματα των δωρητών μας επάνω σε πλάκες που χρησιμεύουν ως διάδρομοι στους εξωτερικούς χώρους! Ονόματα δωρητών θα βρείτε επίσης σε παγκάκια, εργαστήρια και κτίρια. Δίνουμε τη δυνατότητα σε όλους τους πολίτες να συμμετάσχουν σε μια δράση, π.χ. στην υποστήριξη άπορων φοιτητών, σε μια υποτροφία, σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα. Η αναζήτηση δωρητών δεν γίνεται ερασιτεχνικά. Υπάρχει ολόκληρο Τμήμα που ασχολείται επαγγελματικά με αυτό το σκοπό. Υπάλληλοι, οι οποίοι γνωρίζουν ποιοί έχουν τη δυνατότητα της δωρεάς, καλλιεργούν διαρκώς τις σχέσεις του πανεπιστημίου με αυτούς. Η δραστηριότητα αυτή ονομάζεται

philanthropy development. Τη φιλανθρωπία πρέπει να την διδαχθεί κανείς, δεν έρχεται από μόνη της. Οι δωρεές που δεχόμαστε είναι καταπληκτικές. Καθημερινά με αφήνει άναυδο το γεγονός!

Εμείς εδώ χαρίζουμε περιουσίες στα γηροκομεία και στην εκκλησία, αλλά όχι στα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Η ανάγκη δωρεάς υπάρχει στην ελληνική συνείδηση, άρα μπορεί να συμβεί αυτό που συμβαίνει στην Αμερική. Τι ποιο χριστιανικό από το να προσφέρεις σε ένα παιδί την ευκαιρία της εκπαίδευσης, τη δυνατότητα να ξεφύγει από τη φτωχική του καταγωγή μέσω της επιστήμης;

Προσωπικά παρακολουθώ τα πεπραγμένα του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα και για την Καβάλα διαβάζω, ότι στο παρελθόν δαπανήθηκαν μεγάλα ποσά για την ποδοσφαιρική ομάδα. Το ίδιο θα μπορούσε να συμβεί και για την Παιδεία της Καβάλας. Η κοινωνία της Καβάλας πρέπει να δει το ΤΕΙ σαν ένα στολίδι. Ξέρετε πότε το Ίδρυμα θα αποκτήσει δική του ταυτότητα; Όταν η οικογένεια του αριστούχου στείλει το παιδί της στο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Καβάλας για σπουδές, αντί να το στείλει στο Αριστοτέλειο. Χρειάζεται, όμως, προσπάθεια και χρόνος. Δεν είναι ούτε τυχαίο ούτε ερασιτεχνικό να προσελκύεις δωρητές. Το πανεπιστήμιο πρέπει να κινητοποιήσει όλες του τις δυνάμεις, ώστε να πείσει για το σκοπό του, μια και κανείς δεν δίνει λευκές επιταγές.

Η μεσαία ελληνική οικογένεια αντιμετωπίζει, πλέον, δυσκολίες στο να στείλει τα παιδιά της για σπουδές γι' αυτό και αρκετοί φοιτητές εγκαταλείπουν τις σπουδές τους στη μέση ή δεν τις ξεκινούν καθόλου.

Εντούτοις πόσο σημαντική είναι μια καλή εκπαίδευση σήμερα, έστω κι αν τα πάντα γύρω μας φαίνεται να καταρρέουν;

Δεν υπάρχει άλλη απάντηση από την «ελπίδα». Όλα καταρρέουν σήμερα, οι πτυχιούχοι είναι άνεργοι ή όταν εργάζονται αμείβονται με εξευτελιστικά ποσά, άρα γιατί να σπουδάσει κανείς; Είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό που είχα μπροστά μου εγώ. Κατάγομαι από φτωχή οικογένεια αλλά ήξερα, ότι αν γίνω αριστούχος θα ανέβω κοινωνικά και οικονομικά. Δεν μπορώ να φανταστώ πώς νιώθουν τα παιδιά σήμερα, βλέποντας ότι αυτό το όνειρο δεν υπάρχει πια. Το μόνο που μπορώ να πω είναι, ότι ελπίζω να διαθέτουν το ψυχικό σθένος να κρατήσουν την ελπίδα. Κάποτε η κρίση θα περάσει, ελπίζω σύντομα, και η οικονομία θα ψάχνει απελπισμένα για ικανά στελέχη. Ιστορικά η οικονομία περνάει από κύκλους. Πρέπει πάση θυσία ο άνεργος, ο απελπισμένος, να πιστέψει ότι αυτή η κατάσταση θα περάσει. Γνωρίζω μια κυρία που έχει κάνει δύο διαφορετικές επιχειρήσεις ανοιχτής καρδιάς και δυο διαφορετικές επιχειρήσεις καρκίνου. Αυτή η ταλαιπωρημένη κυρία έχει περισσότερη αισιοδοξία κι ελπίδα από μένα που, δόξα τω Θεώ, δεν έχω υποστεί τίποτα από όλα αυτά. Ο λόγος είναι η πίστη. Η πίστη είναι μια πολύ θετική ενέργεια. Πρέπει λοιπόν να πιστέψουμε, ότι η κρίση θα περάσει.

Η γιαγιά μου ταλαιπωρήθηκε, επίσης, σαν άνθρωπος, έζησε μια προσφυγιά, δυο πολέμους, μια σκληρή κατοχή και πολύ μεγάλες περιόδους οικονομικής αβεβαιότητας. Κατάφερε να σώσει τα τέσσερα παιδιά της μέσα από τις κακουχίες και μου δίδαξε, ότι ο άνθρωπος πρέπει να πιστεύει στις ικανότητές του. Αυτό το έχουμε ξεχάσει κάπως στην Ελλάδα. Αρκετοί από μας πιστεύουν πως είμαστε άχρηστοι σαν λαός. Λίγο οι πολιτικοί μας, λίγο η υπόλοιπη Ευρώπη που μας βρίζει ως τεμπέληδες...

Εμένα μου δίνει ελπίδα, το ότι ο ελληνικός λαός ήταν 400 χρόνια υπόδουλος και δεν έχασε την ελπίδα του. Φανταστείτε το νούμερο, 400 χρόνια, τότε δεν υπήρχαν

ούτε βιβλία, ούτε κομπιούτερς, η ιστορία μπορούσε εύκολα να χαθεί σε δυο τρεις γενιές και να μη θυμάται κανείς από πού έρχεται και προς τα πού πάει. Μη ξεχνάτε ότι αυτό έχει συμβεί σε πολλούς λαούς. Αντίθετα εμείς δεν χάσαμε, στα 400 αυτά χρόνια, ούτε τη γλώσσα μας, ούτε τη θρησκεία μας, ούτε την ταυτότητά μας. Γι αυτό πιστεύω ότι σαν λαός μπορεί να έχουμε ελαττώματα, αλλά έχουμε και προτερήματα. Έχουμε υποστεί τα πάνδεινα και όμως επιβιώσαμε.

Αντισταθήκαμε σε πολυπληθείς στρατούς...

Και όμως επιζήσαμε, επέζησε η ελπίδα και η ταυτότητα. Γι' αυτό δεν μπορώ να πιστέψω, ότι η τωρινή οικονομική κρίση μπορεί να μας νικήσει. Η ελπίδα είναι πολύ σημαντικό στοιχείο. Δεν πρέπει να τη χάσουμε επουδενί. Ξέρω, ότι αυτή τη στιγμή τα πάντα είναι μαύρα. Αλλά αν χαθεί η ελπίδα, τότε δεν θα πάει κανείς πια να σπουδάσει, δεν θα έχει όνειρα, δεν θα υπάρχουν ιδανικά. Θα χαθούν και για την εποχή που θα έρθει μετά την κρίση.

Πιστεύετε ότι ο Έλληνας μπορεί να επιβιώσει και στις πιο αντίξοες συνθήκες, όπως είπατε σε άλλη σας συνέντευξη στην «Καθημερινή»; Κι αν ναι, για πόσο μπορεί να επιβιώνει ακόμη σε ένα κλίμα εγωπάθειας που έχει αναπτυχθεί επικίνδυνα την τελευταία εικοσαετία, υπό το σλόγκαν «να ψοφήσει η κατσίκα του διπλανού μου»; Πώς ανακάμπτει άραγε μια κοινωνία με ελάχιστη ομαδική συνείδηση και ανύπαρκτα κοινωνικά πρότυπα, όπου ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του και την επιβίωσή του αδιαφορώντας για το διπλανό;

Πιστεύω ότι η ερμηνεία που δίνουμε σε αυτή την παροιμία δεν ερμηνεύεται σωστά. Ας δούμε πως δημιουργήθηκαν οι κοινωνίες, πρώτα οι πόλεις, μετά οι χώρες. Ο λόγος ήταν ένας: Η προστασία από εξωτερικούς κινδύνους. Φτιάχνω ένα σπίτι κάπου, ανακαλύπτω ότι δεν μπορώ να το προστατέψω μόνος μου από κάποιον εισβολέα και συμμαχώ με τρεις γείτονες. Όταν συμμαχούν εκατό σπίτια μαζί έχουμε μια πόλη, την πόλη-κράτος. Στην μεταγενέστερη εποχή αυτή η συμμαχία δεν αρκεί και οι άνθρωποι δημιουργούν τις χώρες. Όταν στη χώρα ασκούνται εκ των έσω τρομακτικές πιέσεις, η εξέλιξη πάει προς τα πίσω. Όταν αναγκάζονται να μαλώσουν δυο πόλεις μεταξύ τους, υποχωρούμε πάλι στο παλιό σύστημα της πόλης-κράτους και όταν τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα π.χ. με τις απολύσεις, όπου απολύεται ο απέναντι, ο διπλανός μου κλπ. ο καθένας κοιτάει, πλέον, τον εαυτό του και την οικογένειά του. Αυτή τη στιγμή πιστεύω, ότι όλοι είναι κλειδωμένοι στην οικογένειά τους. Έχει στενέψει πολύ ο κύκλος λόγω εξωτερικών πιέσεων. Ο Έλληνας υπερασπίζεται την οικογένειά του μέσα στην κρίση. Είναι κάτι που πηγάζει από το βασικό ένστικτο του ανθρώπου. Μόλις αλλάξουν οι συνθήκες θα αλλάξει κι αυτό.

Η Ελλάδα αποτελεί θεμέλιο του δυτικού πολιτισμού, στοιχείο που πολλοί «ανιστόριτοι» ξεχνούν τεχνηέντως. Πώς νομίζετε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τη ροή της λήθης; Να διδάξουμε και πάλι τον ελληνικό πολιτισμό, τη γλώσσα μας, τις ελληνικές αρετές στον κόσμο; Εκτός της ευθείας οδού που λέγεται καινοτομία, τέχνες, επιστήμες υπάρχει και κάποια άλλη οδός; Ή καλύτερα, υπάρχει και κάποιος άλλος λόγος για τον οποίο ένας Αμερικανός, ένας Σουηδός, ένας Κινέζος θα ήθελε να μάθει ελληνικά;

Το τελευταίο είναι δύσκολο. Όπως ξέρετε όλη η γη έχει παραδοθεί στην αγγλική γλώσσα, λόγω internet. Χώρες με μεγάλη ιστορία σωβινισμού (π.χ. Γερμανία, Γαλλία), που δεν δέχονταν ούτε πινακίδες καταστημάτων σε άλλη γλώσσα, έχουν, πλέον, αγγλόφωνα τμήματα Πανεπιστημίων, στα οποία διδάσκονται

Και δημιουργούν ακόμη καινούργιες λέξεις με ελληνικά λήμματα...

[illegible]

Αυτό είναι εντυπωσιακό.

Ελλήνων στην πόλη Ann Arbor με πληθυσμό 60.000 κατοίκων. Τα χρήματα μαζεύτηκαν πόρτα πόρτα. Εκτός από την έδρα Καβάφη έχουμε, όπως σας είπα, και έδρα Νέων Ελληνικών.

Οι ξένες γλώσσες διδάσκονται, ξέρετε, παρέα με την κουλτούρα κι αυτό δίνει ελπίδες στην ελληνική γλώσσα. Αυτά τα λίγα, η ορολογία, τα αποφθέγματα, η ιστορία και η αγάπη που έχουν οι ξένοι για την Ελλάδα πρέπει να αξιοποιηθούν. Να σας πω κι αυτό. Εκπλήσσομαι θετικά όταν συναντώ Αμερικανούς που δεν έχουν καμία σχέση με την Ελλάδα και μιλούν ελληνικά...

* Ο Ν. Κιούρτης είναι υπεύθυνος σύνταξης του ηλεκτρονικού περιοδικού «ΕνΕπιΔράση»

Αναζητώντας πρότυπα

για τους νέους μας

Ο Βαγγέλης Κηπουρίδης, 17άχρονος μαθητής από την Ευαγγελίστρια Θεσσαλονίκης, κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στην 20η Βαλκανιάδα Πληροφορικής στο Βελιγράδι.

Στο διαγωνισμό πήραν μέρος 40 μαθητές από δέκα χώρες. Το επίπεδο του διαγωνισμού ήταν ιδιαίτερα ανταγωνιστικό. Ο Βαγγέλης, όμως, κατάφερε να λύσει τρία προβλήματα σε πέντε ώρες καταφέροντας να συγκεντρώσει την τρίτη καλύτερη βαθμολογία.

Είχε προηγηθεί το Μάιο ο πανελλήνιος διαγωνισμός πληροφορικής μέσα από τον οποίο ο Βαγγέλης πήρε το εισιτήριο συμμετοχής για το Βελιγράδι. Ο διαγωνισμός αυτός πραγματοποιείται κάθε χρόνο από την Ελληνική Εταιρεία Επιστημόνων και Επαγγελματιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών, αναδεικνύοντας τους επιτυγχόντες μαθητές που θα εκπροσωπήσουν τη χώρα στους διεθνείς διαγωνισμούς του κλάδου. Αμέσως μετά ακολούθησε προετοιμασία μίας βδομάδας στην Αθήνα, στην οποία έδωσαν τα φώτα τους εθελοντικά δύο καθηγητές του Μετσόβειου Πολυτεχνείου, οι Νίκος Φωτάκης και Δημήτρης Παπασπύρου, όπως επίσης και επιτυγχόντες

προηγούμενων διοργανώσεων.

Αριστος μαθητής ο Βαγγέλης Κηπουρίδης, συγκέντρωσε στις φετινές πανελλήνιες 19.670 μόρια και ετοιμάζεται να σπουδάσει στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων-Μηχανικών του ΑΠΘ.

agelioforos.gr, επιμέλεια ΝtΚ.

Από το Λαγκαδά στη στρατόσφαιρα με ένα φωτογραφικό μπαλόνι

Ο Θεσσαλονικιός Κώστας Ταματέας εκτόξευσε τη δική του κατασκευή στο Διάστημα

Μια από τις φωτο του μπαλονιού

Πριν από 3 χρόνια, ο 27χρονος σήμερα απόφοιτος ΤΕΙ Πληροφορικής από τη Θεσσαλονίκη, σερφάροντας στο Ιντερνετ ανακάλυψε σε ένα ξένο μπλογκ την περίπτωση ενός Πολωνού, ο οποίος είχε στείλει μια κάμερα σε απόσταση είκοσι χιλιομέτρων από την επιφάνεια της Γης και είχε καταφέρει να βγάλει εντυπωσιακές φωτογραφίες.

«Το Διάστημα ήταν πάντα το αγαπημένο μου χόμπι, διάβαζα βιβλία κι έβλεπα οποιαδήποτε εκπομπή το αφορούσε στην τηλεόραση. Έτσι, αποφάσισα να βάλω μπρος ένα παρόμοιο εγχείρημα».

Όπως και έγινε. Το καλοκαίρι του 2012 και αφού είχε περάσει άπειρο χρόνο στο Διαδίκτυο αναζητώντας πληροφορίες, ο Κώστας κατάφερε να πραγματοποιήσει το δικό του near space project.

Δημιούργησε ένα μη επανδρωμένο μετεωρολογικό μπαλόνι δεμένο σε ένα αλεξίπτωτο. Το φορτίο περιείχε ηλεκτρονικό εξοπλισμό (ραδιοπομπούς, κάμερες, συστήματα δορυφορικής πλοήγησης και εντοπισμού, καθώς και διάφορους αισθητήρες). Γέμισε το μπαλόνι με ήλιο ή υδρογόνο, το ελευθέρωσε και αυτό ανυψώθηκε. Όταν έφτασε σε σημείο όπου δεν υπάρχει ατμοσφαιρική πίεση το μπαλόνι διογκώθηκε και έσκασε. Μετά αναλαμβάνει δράση το αλεξίπτωτο ο ρόλος του οποίου είναι να προσγειώσει το φορτίο ομαλά. Με τη βοήθεια των συστημάτων πλοήγησης εντοπίζεται το φορτίο και ανακτώνται οι φωτογραφίες που βρίσκονται στις κάμερες.

Στην κατασκευή του Κώστα Ταματέα σχεδόν όλο το hardware και software ήταν εξ ολοκλήρου αυτοσχέδια επειδή δεν είναι ηλεκτρονικός. Στις 19 Ιουλίου 2012 ελευθέρωσε το μπαλόνι από την περιοχή του Λαγκαδά. Αυτό ανυψώθηκε στα 38.884 μέτρα και πήρε λήψεις της Ελλάδας και της βαλκανικής χερσονήσου. Μακριά στον ορίζοντα διακρίνονται τα Σκόπια, η νότια Σερβία ακόμη και η Αδριατική πίσω από την Αλβανία.

Η ανύψωση του μπαλονιού κράτησε περίπου δυόμισι ώρες, ενώ η προσγείωση περίπου μισή με το αντικείμενο να αναπτύσσει κατά τη διάρκεια της πτώσης, (πριν ανοίξει το αλεξίπτωτο) ταχύτητα που έφτασε τα 385 χιλιόμετρα την ώρα.

Τρεις ώρες αργότερα μετά την εκτόξευση το μετεωρολογικό μπαλόνι του Κώστα Ταματέα βρισκόταν ξανά στο έδαφος, Όλα είχαν πάει κατ' ευχήν. Ή μάλλον σχεδόν όλα.

«Προσγειώθηκε σε χωράφια με βαμβάκι στην Ασσυρο Θεσσαλονίκης, περίπου 20 χιλιόμετρα μακριά από ότι έδειχναν οι συντεταγμένες. Λόγω ενός bug στο λογισμικό της τηλεμετρίας λάμβανα λάθος συντεταγμένες. Το αποτέλεσμα ήταν να ψάχνω για έξι ημέρες στον Σοχό Θεσσαλονίκης με τη βοήθεια του τοπικού κυνηγετικού συλλόγου. Τελικά ένας φίλος μου διαπίστωσε το πρόβλημα και μέσα σε λίγα λεπτά επαναφέραμε τις πραγματικές συντεταγμένες. Το άλλο πρωί ανακτήσαμε το φορτίο με μηδενικές ζημιές. Ετσι, μπορεί να

χρησιμοποιηθεί ξανά αυτούσιο στις επόμενες αποστολές».

Η όλη προσπάθεια κόστισε περίπου 3000 ευρώ και προετοιμασία που κράτησε περίπου 36 μήνες. Το κόστος σε κάποιο βαθμό καλύφτηκε από δωρεές χρημάτων και εξοπλισμού που προήλθαν από φίλους τους διαστήματος από την Αγγλία, τη Γερμανία αλλά και άλλες χώρες.

Αυτό που ξεχωρίζει την προσπάθεια του 27χρονου μηχανικού ηλεκτρονικών υπολογιστών σε σχέση με άλλες αντίστοιχες στο παρελθόν είναι η πολύ καλή ποιότητα των φωτογραφιών.

Μια φωτογραφία, δε, στην οποία απεικονίζεται ο Ολυμπος, επελέγη από τη NASA στις 28 Ιουλίου σαν Earth Science Picture of the Day. Για αυτό το λόγο έχει βάλει μπρος την επόμενη εκτόξευση με την ελπίδα να είναι εξίσου επιτυχημένη. Μιας και το κατασκευαστικό και ερευνητικό κομμάτι είναι έτοιμο σε μεγάλο βαθμό, το κόστος υπολογίζεται, πλέον, αρκετά μικρότερο, περίπου στα 700 ευρώ.

Newsbeast.gr, επιμέλεια ΝtK

Κυψέλες ανάπτυξης για τους νέους

Όπως όλα δείχνουν, μια κάποια λύση του ελληνικού οικονομικού προβλήματος θα προκύψει από τη συνεδρίαση του Eurogroup της Δευτέρας. Καλή, μέτρια, κάποια λύση κατά τα φαινόμενα θα μας έλθει, όπως μαρτυρά και η προπαρασκευαστική τηλεδιάσκεψη του Σαββάτου. Και εκτός νέου απροόπτου μάλλον θα επιβεβαιώσει την εκπνερασμένη βούληση των εταίρων για παραμονή μας στην ευρωζώνη.

Ωστόσο, όπως έχουμε ξαναγράψει, ακόμη και αν προσφερθεί η καλύτερη δυνατή λύση, η Ελλάδα δεν θα εξέλθει της κρίσης.

Τα δάνεια και οι ρυθμίσεις των χρεών μας από τους Ευρωπαίους απαραίτητα και χρήσιμα είναι, αλλά με βεβαιότητα δεν επαρκούν για να επαναφέρουν την ελληνική οικονομία στον ενάρετο κύκλο. Ούτε επίσης ισχύουν

αυτοματισμοί μεταξύ του ελέγχου των ελλειμμάτων και της ανάπτυξης.

Πράγμα που σημαίνει ότι χωρίς δικές μας άοκνες προσπάθειες και χωρίς δικές μας εμπνευσμένες πρωτοβουλίες η χώρα θα παραμείνει για μεγάλο διάστημα μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, κινδυνεύοντας να χάσει και τα αβγά και τα καλάθια.

Με άλλα λόγια, ανεξαρτήτως της ξένης βοήθειας, η έξοδος από την κρίση απαιτεί εθνική κινητοποίηση, ικανή να επιτύχει τη ζητούμενη ενδογενή ανάπτυξη, στην οποία όλοι ομνύουν, αλλά κανείς για την ώρα δεν έχει κάνει όσα οι περιστάσεις επιβάλλουν.

Και, κακά τα ψέματα, δεν είναι όλα θέμα πολλών χρημάτων. Πρωτίστως είναι ζήτημα ιδεών, ευκαιριών, κινήτρων και απελευθέρωσης από τα δεσμά της κρατικής γραφειοκρατίας και της περιπλοκής των αδειοδοτήσεων, με τα οποία οι περισσότεροι της πολιτικής είτε δεν ασχολήθηκαν είτε δεν πιστεύουν πραγματικά.

Στην παρούσα περίοδο πάντως, που δεν υπάρχουν λεφτά για ξόδεμα, είναι μια ευκαιρία άσκησης για τους ιθύνοντες να σκεφθούν δημιουργικά.

Για παράδειγμα, αυτή την περίοδο στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και στα μεγάλα αστικά κέντρα όπου συγκεντρώνεται το μεγαλύτερο πλήθος των άνεργων νέων θα μπορούσαν να δημιουργηθούν χωρίς πολλά λεφτά ελεύθερες ζώνες ανάπτυξης, βάσεις άσκησης και προόδου της νεανικής επιχειρηματικότητας.

Τόσα και τόσα κτίρια είναι παρατημένα στα κέντρα των μεγάλων πόλεων. Με λίγα χρήματα θα μπορούσαν να αποκτήσουν τις κρίσιμες υποδομές επικοινωνιών και να προσφέρουν δυνατότητες εγκατάστασης μικρών ομάδων νέων παραγωγών και δημιουργών.

Ταυτόχρονα σ' αυτές τις ζώνες θα μπορούσαν να παρασχεθούν φορολογικά και άλλα κίνητρα, ίσως και δωρεάν υπηρεσίες ή ακόμη και ταχύτερες άδειες, που θα επέτρεπαν στους νέους να μετατρέψουν γρήγορα, χωρίς κόστος, την όποια δημιουργικότητά τους σε πράξη. Να δημιουργηθούν δηλαδή κάτι ανάμεσα σε ζώνες ελεύθερων συναλλαγών και συνάντησης της γνώσης, της τεχνολογίας, της επινοητικότητας και μιας νέας συλλογικότητας που φαίνεται να ανθεί στους κύκλους της νεολαίας.

Φανταστείτε να δημιουργηθούν στο κέντρο της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, του Ηρακλείου, των Ιωαννίνων, της Λάρισας, του Βόλου, της Καλαμάτας, της Αλεξανδρούπολης και όπου αλλού τέτοιες κυψέλες παραγωγής ιδεών και επινόησης νέων αγαθών και μοντέρνων υπηρεσιών, πόση πρώτη ύλη ανάπτυξης και προόδου μπορεί να παραχθεί.

Δεν είναι λοιπόν κατ' ανάγκην ζήτημα χρημάτων η ανάπτυξη και η πρόοδος. Είναι κυρίως ζήτημα πίστης, αντιλήψεων, καλλιέργειας και κατανόησης των αναγκών και του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Αντώνης Καρακούσης, ΤΟ ΒΗΜΑ

Ο τόπος μας αξίζει να γίνει καλύτερος

Φωτογραφία: Λίλα Σωτηρίου

Ο στοχαστής του σύμπαντος και ομότιμος καθηγητής του πανεπιστημίου Κρήτης υποστηρίζει, ότι με τις παλιές «συντεταγμένες», η έξοδος από τη κρίση δεν είναι δυνατή για τη χώρα μας. Οι παλιές «συντεταγμένες» μας επιφυλάσσουν μόνο ένα αργό σύρσιμο σε μια οδυνηρή πραγματικότητα, κάτι που κανείς δεν θέλει. Για να βγούμε από την κρίση χρειάζονται νέες αξίες σε όλα τα επίπεδα, της παιδείας, της πολιτικής, των θεσμών. Κι αυτό, κατά τη γνώμη του, θα συμβεί με βεβαιότητα. Κυρίως κάτω από την πίεση της νέας γενιάς...

**Συνέντευξη στον
Νίκο Κιούρτη***

Στις 21.12.2012 υποτίθεται ότι θα καταστρεφόμασταν, η χώρα μας, όμως, φαίνεται να μην έχει ανάγκη ούτε από ημερομηνίες, ούτε από μαντείες, αφού αυτοκαταστρέφεται μια χαρά κι από μόνη της σε άσχετες ημερομηνίες, τις οποίες δεν προέβλεψαν ούτε οι Μάγια, ούτε ο Νοστράδαμος, ούτε ο γέροντας Παΐσιος, ούτε η Πυθία. Απλά αυτοκαταστρέφεται

περιοδικά (είναι η τρίτη η τέταρτη πτώχευση από το 1821;)...

Η τέταρτη και νομίζω η οδυνηρότερη...

...όπως περιοδικά περνάει από δίπλα μας κάθε 75 χρόνια ο κομήτης Halley. Ίσως σε κάθε του πέρασμα να αναρωτιέται: «Πάλι πτώχευσαν αυτούς»; Τελικά, όπως φαίνεται,

χάσαμε την παλιά ενέργειά μας, δεν είμαστε πια **αυτόφωτοι**. Και οι αναζητήσεις για ετερόφωτο φωτισμό καταλήγουν συχνά στο σκοτάδι. Είναι, λοιπόν, αυτή η μοίρα μας από δω και πέρα; Μας έλκει ήδη η μαύρη τρύπα;

Θέλω να είμαι πάντα σε μια μεριά μετρημένης αισιοδοξίας. Ακριβώς αυτά που είπατε πριν, ότι η ελληνική μοίρα είναι ένας αλλεπάλληλος, δυστυχώς, κύκλος ιστορικών γεγονότων, πτωχεύσεων και δυσκολιών μεγάλων, όμως, όπως έχει αποδειχθεί, η μοίρα μας είναι να βγαίνουμε από αυτό το κύκλο και να αρχίζουμε ένα καινούργιο, αυτή είναι και η ελπίδα μου. Έχει επαναληφθεί πολλές φορές, δεν θέλω να επαναλάβω τα ιστορικά γεγονότα, το καταπληκτικό είναι, ότι πολλές φορές η ευθύνη είναι δική μας. Να πω ένα παράδειγμα. Το Κυπριακό. Ξεκίνησε σχετικά ομαλά, περίπου σε κάποιο ορατό διάστημα χρόνου θα είχαμε αυτοδιάθεση και μια ομαλή κατάσταση, η δική μας η τύφλωση, να την πω έτσι, μας οδήγησε στην επέμβαση των Τούρκων και σε μια καταστροφική πορεία για το νησί. Και μάλιστα με μια μοίρα περιέργη, γιατί τώρα ταυτίζεται με τη μοίρα της Ελλάδος. Έχουμε λοιπόν αλλεπάλληλους κύκλους στην ελληνική ιστορία, δεν είναι μόνο η πτώχευση, το τέλος, όμως, φέρνει πάντα μια καινούργια αρχή και καμιά φορά αυτή η αρχή είναι και λαμπρή, δηλ. κάποια στιγμή είδαμε την Ελλάδα να διπλασιάζεται εδαφικά, εν πάσει περιπτώσει τώρα είμαστε μπροστά σε μια άλλη κρίση και είπατε πολύ σωστά, ότι είμαστε ετερόφωτοι, πιθανόν να εννοείτε ότι είμαστε μέσα σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο κι αυτό το πλαίσιο διαψεύθηκε, δεν είναι όπως το ελπίζαμε εμείς οι παλαιότεροι, δεν είναι όπως το οραματίστηκαν οι πρώτοι του εμπνευστές. Δηλαδή, δεν δείχνει αλληλεγγύη και κατανόηση. Μάλλον παίζει το ρόλο του κακού πατέρα που μαλώνει τα παιδιά του. Νομίζω ότι θα ξεφύγουμε απ' αυτό. Με αρκετές θυσίες, με αρκετά θύματα, δυστυχώς, κυρίως μεταξύ των νεότερων ανθρώπων, αλλά θα ξεφύγουμε, θάρθει η στιγμή πάλι, που η Ελλάδα θα μπει σε νέα πορεία. Κανείς

δεν μπορεί να προβλέψει, όμως, πότε ή πώς. Ελπίζω να είναι γρήγορα.

Στο τελευταίο σας βιβλίο με τον «αστρολάβο» μιλάτε σε κάποιο σημείο για το RESET που έχει ανάγκη διακαώς αυτή η χώρα, μια επανεκκίνηση όπως συμβαίνει στους υπολογιστές, όταν λόγω «αδυναμίας» ή «κόπωσης» (ας δώσουμε αυτή την απλοϊκή εξήγηση) το μηχάνημα ακινητοποιείται. Το RESET επανεκκινεί έναν υπολογιστή σύμφωνα με το ισχύον λειτουργικό σύστημα και τις υπάρχουσες παραμέτρους. Αυτή τη στιγμή, όμως, φαίνεται να έχουν καταστραφεί βασικά λειτουργικά μας προγράμματα, όπως είναι π.χ. η αμφίδρομη επαφή με το παρελθόν, η εμπιστοσύνη για το παρόν και η ελπίδα για το μέλλον. Πιστεύετε ότι ένα RESET αρκεί για την επανεκκίνησή μας ή χρειαζόμαστε κάτι πιο ισχυρό, μια αλλαγή λειτουργικού συστήματος, ας πούμε; Και αν ναι, πόσο εφικτό είναι αυτό σε μια Ελλάδα που δεν έμαθε να αναπτύσσει τη σύμπνοια και την συντροφικότητα μεταξύ των πολιτών της;

Μπαίνετε πολύ βαθειά σ' αυτό που θέλω να πω και χαίρομαι πραγματικά. Και βέβαια χρειαζόμαστε μια επανεκκίνηση, ούτε το συζητώ, ένα RESET, όπως λέω, το χρειαζόμαστε, αλλά η πρώτη προϋπόθεση αυτού του «ξαναξεκινήματος» είναι οι νέες αξίες, δεν γίνετε αλλιώς, το βλέπουμε γύρω μας αυτή τη στιγμή, οι παλιές αξίες (οι παλιές πολιτικές και κοινωνικές αξίες) έχουν καταρρεύσει, η διαφορά μόνο είναι, είμαι βέβαιος, ότι οι νέες αξίες θα δημιουργηθούν κυρίως από τους νέους ανθρώπους που ζουν με απόγνωση τη σημερινή κατάσταση, απλώς δεν ξέρουμε, το είπα και πριν, με ποιο τρόπο θα αποκατασταθούν αυτές οι αξίες ή πόσο μακριά από σήμερα μπορούμε να δούμε αυτή την αποκατάσταση, αυτό δεν το ξέρουμε και όποτε τόλμησαν μερικοί ιστορικοί να προβλέψουν κατάλαβαν ότι πρόβλεψαν λάθος, γιατί όπως λέω συχνά, η ιστορία είναι ένα χαοτικό φαινόμενο. Πάντως, να υπογραμμίσω, ότι με τις παλιές, κατά κάποιο τρόπο, συντεταγμένες, η έξοδος δεν είναι δυνατή. Ίσως θα είναι ένα αργό σύρσιμο

σε μια οδυνηρή πραγματικότητα. Κανένας δεν το θέλει αυτό. Χρειάζονται νέες αξίες, επαναλαμβάνω, σε όλα τα επίπεδα, της παιδείας, της πολιτικής, των θεσμών και είμαι βέβαιος ότι θα πάμε εκεί, κυρίως επειδή θα πιέζει η νέα γενιά.

Φωτο Λίλα Σωτηρίου

Έχετε ζήσει την παράνοια της ελληνικής πολιτείας, πιστεύω, αρκετές φορές στο πετσί σας, μια τουλάχιστον μου είναι γνωστή από την «απολογία ενός πρύτανη». Το συναίσθημα που περιγράφετε στο τέλος εκείνης της ταλαιπωρίας είναι απίστευτα ποιητικό, όσο και τρομακτικό: Λέτε: «*Η μελαγχολία που ένιωσα τότε δεν χωράει πουθενά, ούτε απαλύνεται από τα καλά της χώρας ή τα επιτεύγματά της. Είναι μια μελαγχολία που ξεφεύγει από μέσα μου, υπάρχει στα μάρμαρα και τις ελιές, στα πρόσωπα των Ελλήνων και στο γέλιο τους*»! Κι όμως, παρά την τρομακτική αυτή διαπίστωση, αντί να τα μαζέψετε και να φύγετε αναζητώντας αλλού το πλαίσιο κάτω από το οποίο θα μπορούσατε να ασκείτε ανενόχλητος την επιστήμη σας, μακριά από την παράνοια αυτού του κράτους, συνεχίζετε να ζείτε εδώ και ν' αναζητάτε το φως σ' αυτόν εδώ τον τόπο. Ποιο είναι το κίνητρο, η ενεργοποιός δύναμη πίσω από τη μελαγχολία σας;

Είναι και πάλι πολύ βαθιά η παρατήρησή σας και χαίρομαι, η

απάντηση είναι πολύ απλή. Την αγαπώ την Ελλάδα. Την αγαπώ βαθιά. Την αγαπώ για την ιστορία της, για τη φύση της και για τους ανθρώπους της με τις καλές τους πλευρές. Όταν συναντώ ανθρώπους, όπως περιγράφω συχνά στο βιβλίο μου, που ανήκουν στην «παράλληλη Ελλάδα», δηλαδή σ' αυτήν που δεν υποτάσσεται, που έχει ήθος και πείσμα, τέτοιες στιγμές ζω αυτή τη στιγμή στην Καβάλα, δηλαδή, οι άνθρωποι που με κάλεσαν υπερβαίνουν το καθήκον τους, όταν λοιπόν, συναντώ ανθρώπους της «παράλληλης Ελλάδας», ομολογώ ότι μέσα μου ξεκινά καθημερινά πια αυτή η αγάπη προς τον τόπο. Είχα προτάσεις να ζήσω έξω, είχα δελεαστικές προτάσεις, είτε στην Αμερική, είτε στην Ευρώπη να σας πω, όμως, ότι δεν το μετάνιωσα καθόλου που γύρισα, παρόλο που κι εγώ είμαι αυτή τη στιγμή ανάμεσα στους ανθρώπους που υποφέρουν πολύ από την κατάσταση για την οποία άλλοι φταίνε, όχι εμείς, κακά είναι τα ψέματα, δεν θα πάψω λοιπόν να την αγαπώ και μ' εκνευρίζει αυτή η εύκολη συμβουλή που δίνουν όλοι προς τους νέους ανθρώπους να φύγουν, να εγκαταλείψουν τον τόπο τους. Να φύγουν, σύμφωνοι, αλλά να ξαναγυρίσουν. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά. Κι εμείς φύγαμε για χρόνια, κερδίσαμε πέντε γνώσεις, αλλά, επαναλαμβάνω, δεν το μετάνιωσα ούτε μία στιγμή που γύρισα. Παρόλη τη δίκη που αναφέρατε, παρόλες τις ταλαιπωρίες, αξίζει ο τόπος μας. Αξίζει, όμως, να γίνει και λίγο καλύτερος.

Η «βελτίωση» του εκπαιδευτικού συστήματος είναι μέλημα όλων των Κυβερνήσεων τα τελευταία 50 χρόνια. Κάθε κυβέρνηση το «βελτιώνει» κι από λίγο. Από βελτίωση σε βελτίωση κατάντησε τελικά ένας γόρδιος δεσμός, ένα πειραματόζωο με πόδια γαϊδάρου, κεφάλι κόκορα και σώμα χοίρου πάνω στο οποίο συνεχίζουν να εξασκούν την άγνοιά τους «αρμόδιοι» και αναρμόδιοι που, συνήθως, δεν αντιλαμβάνονται, ούτε καν τα βασικά προβλήματα της εκπαίδευσης στη χώρας μας. Πόση βελτίωση μπορεί να φέρει σε αυτό το αποτυχημένο συνονθύλευμα βελτιώσεων το σχέδιο

«Αθηνά» και τι χρειάζεται κύρια και πρωταρχικά η ελληνική εκπαίδευση;

Είναι από τις πικρίες που θα παρατηρήσατε ότι υπάρχουν στο καινούργιο μου βιβλίο, εκεί σε ένα κείμενο διερωτώμαι στο τέλος «πώς γίνεται όλοι να μιλούν για την παιδεία, όλοι να υπόσχονται, όλοι να εξαγγέλλουν νέα μέτρα και η παιδεία, κακά τα ψέματα, να είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα; Πώς γίνεται λοιπόν, από τη μία όλοι να υπερβάλλουν σε υποσχέσεις κι επαίνους για τη σημασία της παιδείας, κι απ' την άλλη μεριά, η πραγματικότητα να είναι αυτή που είναι; Νομίζω, ότι οι κυρίως υπεύθυνοι είναι αυτό που λέμε «πολιτική εξουσία». Ενδιαφέρεται για τις εντυπώσεις και όχι για την ουσία. Ενδιαφέρεται να μη γίνουν καταλήψεις στα σχολεία, να μην υπάρξουν συλλαλητήρια, να μη παραπεμφθεί ο πρότανης, όπως κάποτε εγώ, αλλά το τι κρύβεται πίσω από όλ' αυτά σπανίως την απασχολεί ή διερωτάται ή αγωνιά γι' αυτό. Εμείς οι άνθρωποι της παιδείας αγωνιούμε. Και κάποτε που με ρώτησαν τι θα έκανα εγώ αν ήμουν υπουργός, αυτή τη γνωστή φράση του καφεενίου, είπα και λίγοι το κατάλαβαν, ότι για πέντε χρόνια δεν θα έκανα απολύτως τίποτα. Δηλαδή θα άφηνα την παιδεία ήρεμη, χωρίς νομοθεσίες, χωρίς αλλαγές. Θα προσπαθούσα να βελτιώσω την καθημερινότητά της που είναι πολύ οδυνηρή. Κι ο μόνος τρόπος να τη βελτιώσει κανείς, δεν υπάρχει άλλος, είναι ν' αφήσει τους ανθρώπους της παιδείας, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια χωρίς διαρκείς εντολές και διαρκή νομοσχέδια. Προς Θεού πια.

Ρώτησα σε ένα σχολείο πόσες εγκυκλίους παίρνουν το μήνα και μου είπαν έναν απίστευτο αριθμό. Εγκυκλίους για όλα τα θέματα. Εγώ θάθελα να αφεθούν οι εκπαιδευτικοί μόνοι τους, να βρουν το δρόμο μόνοι τους και θα δείτε, ότι αυτός ο δρόμος θα είναι πολύ καλύτερος από αυτόν που κατά καιρούς νομοθετεί η πολιτεία.

Τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα προσπαθούν να μετεξελιχθούν από κομήτες σε αυτόφωτα ουράνια σώματα, όχι μόνο νομικά (πράγμα το οποίο έχει ήδη συμβεί) αλλά και ουσιαστικά, μέσω αξιολόγησης δομών και προσωπικού. Οι προσπάθειες που καταβάλουν κάποια εξ αυτών είναι αξιόλογες, κυρίως αν αναλογιστεί κανείς το δυσανάλογα πενιχρό ύψος του κρατικού προϋπολογισμού που αποδίδεται σε αυτά, σε σχέση με εκείνον των πανεπιστημίων. Εντούτοις κάποια από αυτά (θέλουμε να πιστεύουμε και το ΤΕΙ Καβάλας) ακολουθούν με πείσμα το δύσκολο δρόμο της αριστείας και της έρευνας. Πιστεύετε ότι θα υπάρξει φως για τα ΤΕΙ στον αυριανό εκπαιδευτικό ουρανό της χώρας μας;

Λόγω της μακρόχρονης παραμονής μου στον χώρο της παιδείας γνωρίζω από πληροφορίες, από φίλους αλλά και από δημοσιεύματα καμιά φορά, το ΤΕΙ της Καβάλας. Και θεωρώ ότι έχει μια πολύ αξιόλογη πορεία μέχρι τώρα, όπως είπατε, κάτω από δύσκολες συνθήκες. Σε πολύ παλιές εποχές που υπήρχε αυτή η συνεχής και, θάλεγα, άγριη διαμάχη, μεταξύ ΤΕΙ και Πανεπιστημίων, όλοι θυμούνται ότι εγώ ήμουν από τους λίγους πρυτάνεις που υπερασπίστηκα, εντός εισαγωγικών, τα ΤΕΙ και πίστεψα στο ρόλο τους. Και μάλιστα, νομίζω, ότι εκείνη την εποχή, από τους πολλούς υπουργούς που είχα ζήσει, υπουργός παιδείας ήταν ο Γ. Παπανδρέου κι αμέσως μετά ο Ευθυμίου. Υπερασπίστηκα τα ΤΕΙ γιατί έχουν ένα πάρα πολύ μεγάλο ρόλο στην ελληνική πραγματικότητα. Θα τόλεγα «λίγο πιο εφαρμοσμένη γνώση», το λέω πολύ γενικά, απ' αυτό που είναι ο ρόλος των πανεπιστημίων. Και με χαρά μου βλέπω

ότι μερικά ΤΕΙ προχωρούν προς το άνοιγμα αυτών των οριζόντων. Τα παιδιά, οι φοιτητές των ΤΕΙ ή των Πανεπιστημίων έχουν μια κοινή αρχή, είναι απλό, τις οικογένειές τους που κουράζονται και θυσιάζονται για να τα στείλουν σε ένα Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα. Δεν έχουν, στην ουσία, μεγάλες ποιοτικές διαφορές, το ξέρουμε όλοι αυτό.

Τα σχολεία μας, επειδή ακριβώς στοχεύουν στην απομνημόνευση κι αυτό είναι ένα από τα δράματα της παιδείας, αυτή η απομνημόνευση λίγο κρίνει τις πραγματικές ικανότητες των παιδιών. Θέλω να πω πολύ απλά, ότι και στα ΤΕΙ και στα Πανεπιστήμια, όπως και στα σχολεία, βρίσκει κανείς τους φοιτητές που είναι άξιοι να συνεχίσουν ένα δύσκολο δρόμο. Και η μαγική λέξη γι' αυτό είναι «αριστεία, επιλογή, ανταγωνισμός με την καλή έννοια, ανταγωνισμός μέσα σε μία ενότητα», αυτός είναι ο ρόλος των ΤΕΙ κι εγώ ευελπιστώ, ότι τα ανοίγματά τους, παρά τις δύσκολες συνθήκες, θα συνεχιστούν. Και πρέπει να πω ότι σε πολλά ΤΕΙ της Ελλάδος γίνεται αξιόλογη έρευνα. Πράγμα που δεν είναι γνωστό στους Έλληνες. Αξιόλογη έρευνα σε πιο πρακτικά επίπεδα. Άλλος ο ρόλος των πανεπιστημίων, και πρέπει να πάψει αυτή η διαμάχη, που σε ένα βαθμό νομίζω πως έχει εξομαλυνθεί και να δούμε ότι το πεδίο της παιδείας είναι κοινό.

* Ο Ν. Κιούρτης είναι υπεύθυνος σύνταξης του ηλεκτρονικού περιοδικού «ΕνΕπιΔράση»

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΕΩΝ

ΤΟΥ 3^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

I2fest 2012

Το Κέντρο Τεχνολογικής Έρευνας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΚΤΕ-ΑΜΘ), το ΤΕΙ Καβάλας και η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης διοργάνωσαν στο σύγχρονο Εκθεσιακό Κέντρο Καβάλας «Απόστολος Μαρδύρης» το 3^ο Φεστιβάλ Βιομηχανικής Πληροφορικής (i2fest2012) από 17 έως 21 Οκτωβρίου 2012. Το Φεστιβάλ νέων τεχνολογιών σκόπευε να αναδείξει τη δυναμική της βιομηχανίας της πληροφορίας και των σημαντικών της επιδράσεων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή των πολιτών.

Το Φεστιβάλ Βιομηχανικής Πληροφορικής διάθετε ένα ιδιαίτερο πρόγραμμα δράσεων με στόχο να προσφέρει ερεθίσματα στους μαθητές της ευρύτερης περιοχής, να αναδείξει καινοτόμες πρακτικές από τον Ελλαδικό χώρο, να προσφέρει τη δυνατότητα στους σπουδαστές να παρουσιάσουν τις εργασίες τους. Οι δράσεις του 3^{ου} Φεστιβάλ Βιομηχανικής Πληροφορικής που έγιναν στο παραπάνω πλαίσιο ήταν:

Την Τετάρτη, Πέμπτη και Παρασκευή 17, 18 και 19 Οκτωβρίου επισκέφτηκαν το Φεστιβάλ 1602 μαθητές Σχολείων. Οι μαθητές απόλυτα προγραμματισμένα και [συντεταγμένα παρακολούθησαν ομιλίες με θέματα σχετικά με την](#)

βιομηχανία της πληροφορικής, τις εφαρμογές τεχνολογίας RFID σε συνδυασμό με το διαδίκτυο, την ασφαλή πλοήγηση στο διαδίκτυο μέσω κινητών τηλεφώνων και την εκπαιδευτική ρομποτική. Στη συνέχεια επισκέφτηκαν τα περίπτερα με 42 εκθέματα των φοιτητών των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας, που αφορούσαν σε ρομποτικές κατασκευές, συστήματα βασισμένα σε υπολογιστή (ενσωματωμένα συστήματα) και εμπορικά πακέτα.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Σαββάτου 20 Οκτωβρίου επισκέφτηκαν τον εκθεσιακό χώρο και ξεναγήθηκαν στα εκθέματα εκατοντάδες πολίτες. Τα απόγευμα της ίδιας ημέρας, στο πλαίσιο ημερίδας που συντόνισε ο Δρ. Κωνσταντίνος Ράντος Επίκουρος Καθηγητής του ΤΕΙ Καβάλας, έγινε ανάπτυξη συζητήσεων από σημαντικούς ανθρώπους του ακαδημαϊκού και επιχειρηματικού χώρου για την ασφάλεια και την ιδιωτικότητα στο διαδίκτυο. Την ημερίδα τίμησαν με την παρουσία τους και μίλησαν:

- ο Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Δ.Π.Θ. κ. Βασίλειος Κάτος, που ανέπτυξε το θέμα των απειλών και των

πιθανών λύσεων που αφορούν στην ασφάλεια των υποδομών VoIP,

- ο συντονιστής του προγράμματος κατάρτισης «Αριάδνη», υπεύθυνος της γραμμής βοήθειας υποΣΤΗΡΙΖΩ Ελληνικού Κέντρου Ασφαλούς Διαδικτύου της Μονάδα Εφηβικής Υγείας της Β' Παιδιατρική Κλινική του Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Γεώργιος Κορμάς, που παρουσίασε την τελευταία Ευρωπαϊκή έρευνα για το ασφαλές διαδίκτυο,
- ο Καθηγητής εφαρμογών το Τμήματος Τεχνολογιών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του ΤΕΙ Λάρισας κ. Βασίλειος Βλάχος, που ανέπτυξε το θέμα της ασφάλειας των δικτυακών εφαρμογών και τη διαφορά μεταξύ θεωρίας και πράξης,
- ο Δρ. Αλέξανδρος Παπανικολάου του τμήματος Τεχνολογιών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του ΤΕΙ της Λάρισας, που μίλησε για το μύθο ή την πραγματικότητα της ασφαλούς χρήσης του διαδικτύου, και την ημερίδα έκλεισε
- ο κ. Δ. Μιχαλόπουλος απ' το Τμήμα Εφαρμοσμένης πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα της προστασίας ανηλίκων απ' το ηλεκτρονικό έγκλημα.

Την Κυριακή 21 Οκτωβρίου συνεχίστηκε η επίσκεψη των πολιτών και η ξενάγησή τους στα εκθέματα του εκθεσιακού χώρου. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στο πλαίσιο μιας δεύτερης ημερίδας, που συντόνισε ο Δρ. Δημήτριος Πογαρίδης Διευθυντής ΚΤΕ ΑΜΘ, αναδείχτηκε ο ρόλος που

μπορούν να διαδραματίσουν τα δίκτυα στην ανάπτυξη της χώρας. Τη διαδικασία τίμησαν:

- Ο Αντιπεριφερειάρχης Περιφερειακής Ενότητας Καβάλας κ. Αρχέλαος Γρανάς, ο οποίος άνοιξε την ημερίδα κάνοντας μια αναλυτική εισαγωγή στο ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα δίκτυα στην ανάπτυξη,
- ο Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής Κωνσταντίνος Ράντος παρουσίασε ολοκληρωμένα και αναλυτικά το πλαίσιο για το Horizon 2020 και το θέμα των δικτύων της επόμενης γενιάς και των υπηρεσιών που αυτά θα προσφέρουν,
- Ο επί σειρά ετών Πρόεδρος της Επιτροπής Έρευνας και Τεχνολογίας της Βουλής κ. Ι. Αμοιρίδης παρουσίασε σφαιρικά και πολιτικά το θέμα της σημερινής κατάστασης των δικτύων στη χώρα κα ρόλο που αυτά θα μπορούσαν να διαδραματίσουν μελλοντικά στην ανάπτυξη του τόπου.

Η έκπληξη της ημέρας ήταν η, εκτός προγράμματος, ομιλία του σπουδαστή του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής κ. Μακρή Μάνου, ο οποίος εντυπωσίασε με την παρουσίαση της ιδέας για την ανάπτυξη της εφαρμογής «DAYLORD» για έξυπνα τηλέφωνα, που δημιούργησε η ομάδα στην οποία συμμετείχε και πήρε το πρώτο βραβείο στο Startup Weekend του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, τον Οκτώβριο του 2012 (πριν από μια εβδομάδα).

- Την ημερίδα έκλεισε ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Περιφέρειας ΑΜΘ Κωνσταντίνος Κατσιμίγας, ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη ΑΜΘ.
- Ακολούθησε η απονομή των βραβείων όπως αυτή αποφασίστηκε με μυστική ψηφοφορία του σώματος αξιολόγησης των εργασιών που αποτελούνταν απ' 120 εθελοντές.

Το Φεστιβάλ έκλεισε με ένα εξαιρετικό ημίωρο μουσικό πρόγραμμα απ' το Μουσικό Σχολείο Καβάλας.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ, οι επισκέπτες μπορούσαν να περιηγηθούν στον εκθεσιακό χώρο, όπου οι φοιτητές είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις εργασίες τους. Το γεγονός που εντυπωσίασε, πέρα απ' όλα τα άλλα, τους επισκέπτες ήταν η εξαιρετική του οργάνωση και οι **πάνω από 120 εθελοντές φοιτητές** και εκπαιδευτικοί που με τη φιλοτιμία, την ευγένειά και την θέλησή τους για προσφορά αποτέλεσαν τον καταλύτη και συνέβαλαν καθοριστικά στην επιτυχία των στόχων του φεστιβάλ με το ελάχιστο δυνατό κόστος.

Τα παρακάτω σχολεία επισκέφτηκαν το Φεστιβάλ:

1. Δημοτικό Σχολείο Ν. Καρβάλης
2. Γυμνάσιο Ν. Καρβάλης
3. Γυμνάσιο Κεραμωτής
4. 2^ο Γυμνάσιο Καβάλας
5. 6^ο Γυμνάσιο Καβάλας
6. 7^ο Γυμνάσιο Καβάλας
7. 8^ο (Πρώην Πειραματικό) Γυμνάσιο Καβάλας

8. Γενικό Λύκειο Χρυσούπολης
9. 2^ο Γενικό Λύκειο Καβάλας
10. 3^ο Γενικό Λύκειο Καβάλας
11. 6^ο Γενικό Λύκειο Καβάλας
12. 1^ο Γενικό Λύκειο Ξάνθης
13. Γενικό Λύκειο Αβδήρων
14. Γενικό Λύκειο Δοξάτου
15. 3^ο Γενικό Λύκειο Κομοτηνής
16. Μουσικό Σχολείο Καβάλας
17. 1^ο ΕΠΑΛ Καβάλας
18. ΕΠΑΛ Ελευθερούπολης
19. ΕΠΑΛ Χρυσούπολης
20. 1^ο ΕΠΑΛ Δράμας
21. 1^ο ΕΠΑΛ Πτολεμαΐδας
22. ΕΠΑΣ Καβάλας
23. Expert in (Φροντιστήριο Πληροφορικής)

Κατατέθηκαν 43 συνολικά εργασίες απ' τα παρακάτω εκπαιδευτικά Ιδρύματα:

1. Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ, (11 εργασίες).
2. Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, (2 εργασίες).
3. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Καβάλας, Τμήμα Βιομηχανικής Πληροφορικής, (21 εργασίες).
4. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Αθήνας, Τμήμα Ηλεκτρονικής, (2 εργασίες)
5. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Πειραιά, Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων, (2 εργασίες).
6. Ανεξάρτητοι Εκθέτες, (1 εργασία).
7. Κέντρο Τεχνολογικής Έρευνας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, (2 εργασίες)
8. 1^ο ΕΠΑΛ Δράμας, (1 εργασία).
9. 1^ο ΕΠΑΛ Πτολεμαΐδας, (1 εργασία).

Τα βραβεία στα εκθέματα του φεστιβάλ απονεμήθηκαν ως εξής:

1. Στην αρτιότερη εργασία του Φεστιβάλ.

Το Βραβείο του Κέντρου Τεχνολογικής Έρευνας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης στην εργασία με τίτλο «Σχεδίαση και Ανάπτυξη Ηλεκτρονικής Άρπας» με δημιουργούς τους Κουτρογιάννη Κωνσταντίνο και Τσερέλη Ανδρέα και επιβλέποντα τον Καθηγητή του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής Δρ. Δημήτριο Πογαρίδη.

2. Στην αρτιότερη διπλωματική-πτυχιακή εργασία

1^ο Βραβείο στην εργασία με τίτλο «Μηχανοτρονικό Σύστημα - Robot Μεταφοράς Μικρών Φορτίων», δημιουργό τον Παπακείπη Κωνσταντίνο και επιβλέποντα τον Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Δ.Π.Θ. Δρ. Σπυρίδωνα Μουρούτσο.

2^ο Βραβείο στην αρτιότερη διπλωματική-πτυχιακή εργασία (έκθεμα) με τίτλο «Σχεδίαση και Ανάπτυξη συστήματος ελέγχου ενυδρείου», δημιουργούς τους Γρηγορίου Θωμά και Τζιφόπουλο Δημήτρη, και επιβλέποντα τον Καθηγητή του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής του ΤΕΙ Καβάλας Δρ. Δημήτριο Πογαρίδη.

3^ο Βραβείο στην αρτιότερη διπλωματική-πτυχιακή εργασία (έκθεμα) με τίτλο «SmartGreenhouse», δημιουργό τον Γιαννόπουλο Νικόλαο

και επιβλέποντα τον Λέκτορα του Τμήματος Μηχανικών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας Δρ. Μηνά Δασυγένη.

3. Στην αρτιότερη εργασία στο πλαίσιο ενός μαθήματος

Βραβείο στην εργασία με τίτλο «Εξυπνο Σπίτι», δημιουργούς τους Αθανασόπουλο Νικόλαο, Αποστόλου Γεώργιο, Δημάκο Αχιλέα-Ελευθέριο, Κωνσταντινίδη Γεώργιο, Μεταξάκη Γεώργιο, Πνευματικού Μαρία, Ταγγοζίδη Παναγιώτη, Τέρπα Δημήτρη, Τσουπάκη Κωνσταντίνο και επιβλέποντα τον Επιστημονικό Συνεργάτη του Τμήματος Βιομηχανικής Πληροφορικής κ. Νικολαρόπουλο Ευάγγελο.

Το κόκκινο κρασί της Κρήτης δεύτερο στα 100 καλύτερα του κόσμου

Μια μεγάλη διάκριση απέσπασαν τα κρασιά της Κρήτης.

Η Jancis Robinson, η πιο σημαντική κριτικός οίνου στον κόσμο, παρουσίασε στους Financial

Times τα 100+ καλύτερα κόκκινα κρασιά της χρονιάς. Σε αυτή τη λίστα το δεύτερο καλύτερο κρασί για φέτος είναι Κρητικό

Η Robinson δοκιμάζοντας περισσότερα από 10.000 κόκκινα κρασιά ξεχωρίζει το Μιραμπέλο 2010 από τα Πεζά της Κρήτης και σημειώνει στο σχόλιό της: "Οι ποικιλίες Κοτσιφάλι και Μανδηλαριά της Κρήτης, δίνουν ένα ιδιαίτερα ξεχωριστό κρασί, με αρώματα δάφνης χωρίς να είναι υπερβολικά γλυκό. Όχι ιδιαίτερα έντονο, αλλά σύνθετο, ξεχωριστό και ενδιαφέρον.

Το Κοτσιφάλι είναι μια εξαιρετική και ευδιάκριτη στη γεύση και το άρωμα ποικιλία, η οποία όμως δεν έχει σταθερό χρώμα. Γι αυτό καλλιεργείται μαζί με τη Μανδηλαριά που δίνει πλούσιο και σταθερό χρώμα."

Πηγή flashnews.gr

Θησαυρός η αλόη

Την αποκαλούν «βότανο της αθανασίας» και έχει πλήθος θεραπευτικών ιδιοτήτων. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη φροντίδα στην καλλιέργειά της, αρκεί τη βλέπει ο ήλιος, ενώ ο χυμός (ζελέ) από τα φύλλα της πωλείται από 10 έως 15 ευρώ το κιλό! **Αλόη βέρα:** Γνωστή εδώ και 5.000 χρόνια!

Μόνο που σήμερα η καλλιέργειά της αποτελεί πράγματι επαγγελματική ευκαιρία, αφού χρησιμοποιείται σε πλήθος φαρμακευτικών σκευασμάτων και συμπληρωμάτων διατροφής. Και το σημαντικό είναι ότι η εγχώρια παραγωγή δεν καλύπτει τις ανάγκες ζήτησης, με αποτέλεσμα να εισάγουμε χυμό αλόης από

τη Γερμανία. Υπολογίζεται ότι το 25% των φαρμακευτικών σκευασμάτων που κυκλοφορούν παγκοσμίως περιλαμβάνουν και αλόη. Ένα ώριμο φυτό μπορεί να δώσει 10 με 12 κιλά τζελ τον χρόνο και να αποδώσει τουλάχιστον 100 ευρώ στον παραγωγό.

Οι θεραπευτικές της ιδιότητες είναι γνωστές από την αρχαιότητα. Γνωστή και η αναφορά του Χριστόφορου Κολόμβου, ο οποίος τοποθέτησε την αλόη μαζί με το σιτάρι, το σταφύλι και την ελιά στα τέσσερα απαραίτητα φυτά για την υγεία του ανθρώπου. Το πρώτο τον τρέφει (σιτάρι), το δεύτερο αναζωογονεί το πνεύμα του (σταφύλι), το τρίτο του χαρίζει αρμονία (ελιά), το τέταρτο τον θεραπεύει (αλόη)! Τάδε έφη Κολόμβος.

Κερδοφορία από την καλλιέργεια ΚΡΑΝΙΑΪΣ

Μπορεί να αξιοποιήσει εγκαταλελειμμένες ορεινές και ημιορεινές εκτάσεις χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις, προσφέροντας ένα διόλου ευκαταφρόνητο συμπλήρωμα στο οικογενειακό εισόδημα.

Ο λόγος για την όχι ιδιαίτερος γνωστή κρανιά, η καλλιέργεια της οποίας δεν χρειάζεται εντατική φροντίδα και είναι δυνατόν να αναπτυχθεί στους οριακής απόδοσης, μικρούς αγρούς που συνήθως συναντώνται στην ορεινή και ημιορεινή Ελλάδα σε υψόμετρο από 300 έως 900 μέτρα.

Η κρανιά απευθύνεται σε αγρότες των ορεινών περιοχών, οι οποίοι θα μπορέσουν να έχουν

ένα καλό εισόδημα από μία καλλιέργεια, της οποίας η απόδοση σε πλήρη ανάπτυξη των δένδρων ξεπερνάει τον 1 τόνο ανά στρέμμα.

Είναι φυτό που αντέχει σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες που φθάνουν τους -25°C.

Το έδαφος που χρειάζεται δεν απαιτεί συγκεκριμένες προδιαγραφές. Δεν έχει πολλούς εχθρούς, άρα δεν χρειάζεται φυτοπροστατευτικά σκευάσματα. Γι' αυτόν τον λόγο μπορεί να καλλιεργηθεί ως βιολογική καλλιέργεια.

Αποτελεί ιδανική καλλιέργεια για τις ορεινές περιοχές.

Μανιτάρια κατ' οίκον

Τρία περιζήτητα είδη μανιταριών προσφέρονται για μια πρωτότυπη καλλιέργεια στο σπίτι, με ελάχιστο οικονομικό κόστος και σημαντικό περιθώριο κέρδους.

Πρόκειται για μια καλλιεργητική μέθοδο που χωρίς αμφιβολία ξεφεύγει από τα όρια του συμβατού, δίνοντας τη δυνατότητα επαγγελματικής ενασχόλησης χωρίς τη χρήση γης. Μια ιδέα που μπορεί εύκολα και με μικρό κόστος να υλοποιηθεί ακόμα και στο σπίτι, σε περιοχές, όμως, που είναι εκτός πόλης συμπληρώνοντας, έτσι, το οικογενειακό εισόδημα.

Ο λόγος για τα μανιτάρια λεντινούλα (σιτάκε), πλευρώτους και γκριφόλα (μαϊτάκε), προϊόντα με πολύ υψηλή διατροφική αξία και με βιοενεργές ουσίες που ενεργοούν θετικά στην υγεία μας.

Με μοναδικό κόστος την αγορά υποστρωμάτων, πάνω στα οποία αναπτύσσονται τα μανιτάρια, μπορεί κάποιος να στήσει τη δική του μονάδα παραγωγής μανιταριών, με σκοπό τη διάθεσή τους στο εμπόριο ή ακόμα και απευθείας σε

επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ταβέρνες, ξενοδοχεία κλπ.

Το κάθε είδος μανιταριού, από το προαναφερόμενα, έχει διαφορετικές απαιτήσεις από το υπόστρωμα καλλιέργειας και τις συνθήκες παραγωγής. Αυτός που θέλει να μάθει την καλλιέργεια των μανιταριών, καλό θα ήταν να ξεκινήσει πρώτα με τα πλευρώτους.

Πηγή «Εθνος», επιμέλεια ΝιΚ

Επόμενο τεύχος
Μάρτιος 2013

Γίνε κι εσύ μέλος του Γραφείου Διασύνδεσης. Έλα να μας βρεις απέναντι από το κεντρικό κυλικείο του ΤΕΙ Καβάλας (Σχολές Διοίκησης και Οικονομίας και Τεχνολογικών Εφαρμογών). Ή ένα κλικ πριν το Μεγάλο Αμφιθέατρο στο Παράρτημα Δράμας (Σχολή Τεχνολογίας-Γεωπονίας).

ΕνΕπιΔραση

Ιανουάριος 2013, Τεύχος 10